

Nr 169.

Av herr Svärd, *angående viss ändring i förordningen om skatt å elektrisk kraft.*

Vid såväl genomförandet av elskatteförordningen som vid föregående år vidtagna ändringar av förordningen framhölls från flera håll att den elektrokemiska och elektrotermiska industrien träffas orättmätigt hårt av denna skatt. Karakteristiskt för dessa industrier är nämligen att de förbrukar mycket stora kraftbelopp men att härav endast en obetydlig del eller upp till 10 % användes såsom drivkraft. De återstående cirka 90 %, den s. k. processkraften, ingår såsom en integrerande del i själva tillverkningsförfarandet. Processkraften har därför karaktären av en råvara, på vilken industrien i fråga baserar sin verksamhet.

En elskatt på 1 öre per kilowattimme motsvarar i genomsnitt 0,1 procent på saluttillverkningsvärdet vid livsmedels-, textil- och läderindustrierna, 1 å 2 procent inom cellulosa-, cement- och järnindustrierna, men icke mindre än cirka 12,5 procent inom de elektrokemiska och elektrotermiska industrierna. Elskatten har härigenom drabbat dessa senare industrier avsevärt hårdare än andra. Härtill kommer att möjligheten att övervältra någon del av skatten på konsumtionen, på grund av konkurrensen och ogynnsamma tullförhållanden, är högst begränsad vid en normal marknadssituation. I två skrivelser av den 28 maj 1951 resp. 26 januari 1952 från Stockholms superfosfatfabriks aktiebolag till Konungen har ingående utvecklats i vilka hänseenden dessa industrier intager en särställning. Vi hänvisar till dessa skrivelser för den närmare argumenteringen för skattelättnader för den s. k. processkraften.

Synnerligen starka rättvise- och sakskäl talar för att en sådan ändring i förordningen vidtages, att skatten inom elektrokemiska och elektrotermiska industrierna begränsas till att träffa den egentliga drivkraften. Det har icke varit avsikten att låta elskatten träffa en industriell råvara, varför det redan ur denna synpunkt väl kan motiveras att elskatteförordningen jämkas på sådant sätt att den nuvarande diskrimineringen av den elektrokemiska och elektrotermiska industrien elimineras. Några praktiska svårigheter medför icke en dylik ändring. Antalet företag som beröres är få och den skattepliktiga kraftförbrukningen skulle kunna schablonmässigt fastställas till en för hela branschen likformig del av den totala kraftförbrukningen.

På grund av vad ovan åberopats hemställas,

att riksdagen måtte besluta att s. k. processkraft, i huvudsak använd inom den elektrokemiska och elektrotermiska industrien, icke skall drabbas av skatt på elektrisk kraft enligt samma förordning samt att vederbörande utskott måtte utarbета härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 27 januari 1953.

G. Svärd.